

prima instanță: S. Papuha
instanța de apel: Sv. Caitaz, A. Nogai, A. Doga

Î N C H E I E R E

02 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Inspectoratul Fiscal de Stat Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea
comercială „Nivela Plus” societate cu răspundere limitată, mun. Chișinău împotriva
Inspectoratului Fiscal de Stat Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, prin care apelul
declarat de Inspectoratului Fiscal de Stat Chișinău a fost respins și menținută
hotărîrea judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 decembrie 2013, prin care
acțiunea înaintată de societatea comercială „Nivela Plus” societate cu răspundere
limitată, mun. Chișinău a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 17 aprilie 2013, societatea comercială „Nivela Plus” societate cu răspundere
limitată, mun. Chișinău a depus în instanță o cerere de chemare în judecată împotriva
Inspectoratului Fiscal de Stat Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ

În motivarea acțiunii a indicat reclamantul că prin decizia IFS mun. Chișinău
nr. 112/A/3/10 din 21 noiembrie 2012 a fost anulată înregistrarea ca subiect al
impunerii cu TVA a SC „Nivela Plus” SRL, c/f 1004600068120 și certificatul de
înregistrare nr. 0605239 din 01.07.2005.

Prin dispoziția IFS mun. Chișinău cu nr. 012012112302 din 23 noiembrie
2012, au fost suspendate operațiunile la conturile bancare ale contribuabilului SC
„Nivela Plus” SRL, c/f 1004600068120, deținute la BC „Eximbank” SA, filiala nr. 3
Chișinău.

Menționează reclamantul că la baza deciziilor adoptate a stat Actul de control
fiscal nr. 1-575954 din 21 noiembrie 2012, potrivit căruia, în cadrul controlului
efectuat de către inspectorul fiscal Șpac L. la 21.11.2012, prin metoda verificării
faptice, la adresa depozitului comercial declarat de SC „Nivela Plus” SRL din str.
Burebista 76, mun. Chișinău, nu a fost găsit nici un reprezentant al întreprinderii. La

momentul controlului s-a constatat, că pe adresa respectivă se afla clădirea care, potrivit bazei de date a ÎS „Cadastru”, aparține lui Cidacov D. Astfel, inspectorul fiscal a concluzionat, că de către contribuabilul SC „Nivela Plus” SRL au fost încălcate prevederile art. 8 alin. (2), lit. b) Cod fiscal, prin prezentarea unei informații neveridice de către subiectul impunerii cu TVA.

Precizează reclamantul că nefiind de acord cu decizia IFS mun. Chișinău din 21 noiembrie 2012 și dispoziția IFS mun. Chișinău din 23 noiembrie 2012, la 28 noiembrie 2012, SC „Nivela Plus” SRL a depus în adresa IFS mun. Chișinău o contestație, conform regulilor prevăzute de art. 267-271 Cod Fiscal.

A invocat reclamantul că informația prezentată de către funcționarul fiscal Șpac L. în Actul de control nr. 1-575954 din 21 noiembrie 2012, nu este veridică și că SC „Nivela Plus” SRL nu a comis încălcarea fiscală pretinsă, or informația din Registrul bunurilor imobile al ÎS „Cadastru” nu este suficientă pentru a presupune că pe adresa indicată întreprinderea comercială nu are depozit comercial, deoarece spațiul respectiv putea fi închiriat în baza unui contract de locațiune.

Acest fapt se și probează prin contractul de locațiune din 01.12.2010, încheiat între SC „Nivela Plus” SRL și Ciudacov D., în baza căruia, organul fiscal, prin decizie, a efectuat înregistrarea în Sistemul Informațional Fiscal de Stat cu privire la depozitul comercial al întreprinderii de pe str. Burebista 76, mun. Chișinău.

Mai mult, menționează reclamantul că, la 16 noiembrie 2012, SC „Nivela Plus” SRL a depus o cerere de atribuire a codului fiscal înregistrată cu nr. 3993, în pct. 2.16. al căreia a fost solicitată anularea înregistrării cu privire la depozitul comercial din str. Burebista 76, mun. Chișinău, cu înregistrarea depozitului comercial și a oficiului amplasat pe str. Petru Rareș 77, mun. Chișinău.

Susține reclamantul că conform certificatului nr. 3899 din 16.11.2012, eliberat de Șeful-adjunct al IFS mun. Chișinău, Șef DAF Rîșcani, Igor Slavinschi, s-a indicat doar înregistrarea cu privire la oficiul SC „Nivela Plus” SRL amplasat pe str. Petru Rareș 77, mun. Chișinău, iar înregistrarea cu privire la depozitul comercial al întreprinderii de pe aceeași adresă și anularea înregistrării anterioare cu referire la depozitul comercial de pe str. Burebista 76, mun. Chișinău, din neglijența funcționarului fiscal, a fost omisă. Omisiunile funcționarului fiscal nu puteau fi puse în sarcina SC „Nivela Plus” SRL care, în viziunea reclamantului, neîntemeiat și în mod abuziv a fost supusă sancționării fiscale.

Urmare, la 28 decembrie 2012, SC „Nivela Plus” SRL a recepționat Decizia IFS mun. Chișinău nr. 366 din 20.12.2012, prin care contestația i-a fost respinsă ca neîntemeiată.

Indică reclamantul că prin Decizia nr. 366 din 20.12.2012, IFS mun. Chișinău, nu a combătut nici un argument din cele prezentate în contestația înaintată la 28 noiembrie 2012, expunând doar formal circumstanțele cazului, fără a indica din ce acțiuni rezultă încălcarea de către SC „Nivela Plus” SRL a obligațiilor prevăzute în Codul Fiscal. Or, însuși pîrîtul a menționat în decizia vizată, că la data de 16.11.2012, prin cererea nr. 3993 depusă la DAF sect. Rîșcani, SC „Nivela Plus” SRL a informat organul fiscal cu privire la modificările operate, prin înaintarea solicitării de anulare a subdiviziunii, „depozit comercial” din str. Burebista nr. 76, mun. Chișinău, cu înregistrarea subdiviziunii „depozit comercial” și „oficiu” pe str. P. Rareș nr. 77, mun. Chișinău (f.d.2-3).

Cere SC „Nivela Plus” SRL, mun. Chișinău anularea ca ilegale: a Deciziei IFS mun. Chișinău cu nr. 112/A/3/10 din 21 noiembrie 2012, prin care a fost anulată înregistrarea ca subiect al impunerii cu TVA a SC „Nivela Plus” SRL, c/f 1004600068120 și certificatul de înregistrare nr. 0605239 din 01.07.2005; a dispoziției IFS mun. Chișinău cu nr. 012012112302 din 23 noiembrie 2012 privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului SC „Nivela Plus” SRL, deținute la BC „Eximbank” SA, filiala nr. 3 Chișinău; a Deciziei IFS mun. Chișinău cu nr. 366 din 20.12.2012, prin care contestația depusa de către SRL „Nivela Plus” a fost respinsă ca neîntemeiată; compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 decembrie 2013, acțiunea înaintată de SC „Nivela Plus” SRL a fost admisă parțial.

Instanța a dispus anularea Deciziei IFS mun. Chișinău cu nr. 112/A/3/10 din 21 noiembrie 2012 și Dispoziției IFS mun. Chișinău cu nr. 012012112302 din 23 noiembrie 2012.

Pretenția SC „Nivela Plus” SRL privind încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 46-49).

La 12 decembrie 2013, cu respectarea termenului legal de atac prevăzut la art. 362 CPC, IFS mun. Chișinău a atacat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii înaintate de SC „Nivela Plus” SRL.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, apelul declarat de IFS mun. Chișinău a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

La 04 august 2014, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat recurentul că hotărârea instanței de apel este ilegală și neîntemeiată.

În special, indică recurentul că decizia instanței de apel a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept procedural.

Menționează recurentul că instanța nu a reținut faptul că, în cadrul controlului fiscal faptic efectuat la 21.11.2012, pe adresa depozitului din str. Burebista nr.76 au fost solicitate explicații de la proprietarul imobilului cet. Ciudacov Dmitri, care a confirmat că SC „Nivela Plus” SRL nu desfășoară activitate pe adresa dată, contractul de locațiune fiind anulat, iar încăperea respectivă a fost eliberată de arendaș la 19.10.2012, fapte ce au fost confirmate și de cet. Tarchila Lilia, anterior angajată în funcție de contabil-sef al SC „Nivela Plus” SRL.

Mai menționează recurentul că, ulterior, la 28.11.2012, prin cererea nr.4124, depusă la DAF Rîșcani, intimatul a solicitat anularea subdiviziunii-depoziț comercial din str. Burebista nr.76, la care a fost anexat certificatul nr. 01-26/2880 din 28.11.2012 privind anularea autorizației de funcționare nr. 10371 din 10.03.2011, eliberat de Direcția generală comerț, alimentație publică și prestări servicii.

Specifică recurentul că obiectul contractului de locațiune a încăperii din 01.12.2010 este locațiunea oficiului, care este diferit de cel specificat în contractul din 01.03.2011, obiectul căruia este locațiunea încăperii, motiv din care DAF Rîșcani nu a înregistrat anularea subdiviziunii - depozit comercial din str. Burebista nr.76.

Examinînd cererea de recurs declarată de Inspectoratul Fiscal de Stat mun.

Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea hotărîri instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut

de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel, s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari